

2.12 vítá skutečnost, že se Komise snažit zajistit, aby se využil příspěvek družstev a ostatních sociálních podniků k zemědělskému rozvoji, a to prostřednictvím iniciativ Společenství;

2.13 zdůrazňuje, že by Komise a vlády členských států měly přezkoumat možnost poskytnout družstvům daňové úlevy podle jejich prospěšnosti z regionálního nebo sociálního hlediska a podle toho, zda v zásadě dodržují základní principy družstev: demokracii, solidaritu členů, a to jak pracovníků, tak i spotřebitelů, a přímé řízení podnikatelských aktivit;

2.14 upozorňuje na příležitosti, která družstva nabízejí, co se týče rozvoje místní ekonomiky a nových inovativních forem zaměstnávání na místní a regionální úrovni;

2.15 Vyzývá Komisi a členské státy, aby aktivně podporovaly zakládání družstev (zejména odbytových družstev) v nových formách zemědělství a zemědělských aktivit, jako je organické zemědělství, akvakultura, atd. Tyto aktivity by mohly zahrnovat školení, podpůrné činnosti, právní poradu, seznámení s účastníky, atd.

2.16 vyzývá obce a regiony, aby ve své průmyslové politice lépe zohlednily družstevní formu podnikání;

2.17 připomíná, že družstva nabízejí příležitost ke zlepšení zaměstnanosti, poskytování služeb a hospodářské obnovy ve vzdálených oblastech, které trpí nedostatkem kapitálu.

Brusel, 16. června 2004.

Prezident

Výboru regionů

Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o koncové energetické účinnosti a o energetických službách

(2004/C 318/06)

VÝBOR REGIONŮ,

S OHLEDEM na „Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o koncové energetické účinnosti a energetických službách“, COM(2003) 739final – 2003/0300 (COD);

NA ZÁKLADĚ rozhodnutí Rady ze dne 23. ledna 2004, požádat ho podle článku 175 Smlouvy o založení Evropského společenství o stanovisko;

NA ZÁKLADĚ rozhodnutí svého prezidenta ze dne 4. listopadu 2002, pověřit vypracováním tohoto stanoviska Odbornou komisí pro trvale udržitelný rozvoj;

S OHLEDEM na rozhodnutí Rady ze dne 25. dubna 2002 o schválení Kjótského protokolu k rámcové dohodě Spojených národů o klimatických změnách jménem Evropského společenství a na společné prohlášení z toho vyplývajících závazků (2002/358/ES) ⁽¹⁾;

S OHLEDEM na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. února 2002 o systému sledování emisí skleníkových plynů ve Společenství a realizaci Kjótského protokolu (280/2004/EC) ⁽²⁾;

S OHLEDEM na směrnici 96/92/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 19. prosince 1996 o společných předpisech pro jednotný trh s elektrickou energií ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 130, 15.5.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 27, 30.1.1997, s. 20.

S OHLEDEM na svá stanoviska ze dne 18. září 1997 k tématu „Klimatické změny a energie“ – CdR 104/1997 v konečném znění ⁽¹⁾ – a ze dne 14. března 2002 k „Rozhodnutí Rady o schválení Kjótského protokolu k rámcové dohodě Spojených národů o klimatických změnách jménem Evropského společenství a na společné prohlášení z toho vyplývajících závazků“ - CdR 458/2001 v konečném znění ⁽²⁾;

S OHLEDEM na své stanovisko ke sdělení Komise k šestému akčnímu programu Evropského společenství pro životní prostředí, „Životní prostředí 2010: Svoji budoucnost máme ve svých rukou“, Šestému ekologickému akčnímu programu a návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o ekologickém akčním programu 2001–2010 Evropského společenství, COM(2001) 31 final – CdR 36/2001 v konečném znění ⁽³⁾;

VZHLEDEM K TOMU:

1. že zvýšení efektivnosti konečného využití energie je podstatné pro ochranu životního prostředí, zmenšení poptávky energie a splnění cílů z Kyota; další rozvíjení trhu pro koncovou energetickou účinnost a energetické služby k tomu důležitou měrou přispěje;
2. že regionální a komunální územní korporace Evropy jsou již dlouhá léta průkopníkem v úsporách energie například při využívání obnovitelných energií a testování inteligentních energetických systémů;
3. že se mnohé územní korporace v Evropě zavázaly k plnění kjótských cílů;
4. že k úspoře energie musí nejdříve dojít ve vědomí občanů a že komunální a regionální územní korporace jako politická rovina, která má nejbližší k občanům, k tomu mohou svým podílem přispět a k tomu musí Evropská unie poskytnout potřebný volný prostor;

S OHLEDEM na svůj návrh stanoviska (CdR 92/2004 rev. 1), který byl dne 3. května 2004 přijat odbornou komisí pro trvale udržitelný rozvoj (zpravodaj: pan SINNER, státní ministr pro záležitosti Evropy a regionální vztahy Svobodného státu Bavorsko (D, EVP)),

schválil na svém 55. plenárním zasedání dne 16. a 17. června 2004 (zasedání dne 17. června) následující stanovisko:

1. Stanoviska Výboru regionů

Výbor regionů

1.1 je v souladu s představami Komise Evropských společenství toho názoru, že zvýšení efektivnosti při koncovém využití energie je důležitým cílem. Vítá záměr Komise přispět k dalšímu rozvoji trhu pro koncovou energetickou účinnost a energetické služby. Také z pohledu Výboru regionů je nutné posílit trh pro energetické služby a energetickou účinnost a snížit tak emise a podporovat trvale udržitelný rozvoj;

1.2 považuje návrh směrnice v zásadě za správný impuls k dosažení těchto cílů.;

1.3 neomezeně podporuje stanovený cíl ochrany klimatu a dodržování závazku omezení, který z toho vyplývá. V členských státech, regionech a obcích již také existuje celá řada opatření zaměřených na splnění tohoto závazku (srovnej k tomu mimo jiné zákon o úsporách energie Spolkové republiky Německo, který byl schválen dne 1. dubna 2004 německým Spolkovým sněmem). Sem spadají také snahy o zlepšení energetické účinnosti ve všech oblastech spotřeby;

1.4 zastává názor, že prosazování opatření týkajících se energetické účinnosti, jako úspory energie koncovým spotřebitelem a nabídka energetických služeb, by mělo být v souladu s kontextem konkurenčně orientovaných trhů; to by zároveň zdůraznilo prioritní charakter snahy zlepšování veřejných služeb tak, aby tyto mohly dále zodpovědně splňovat jejich úlohu, co se kvality, bezpečnosti a přístupu týče;

1.5 nezpochybňuje, že k rozhodujícímu zvýšení energetické účinnosti u koncového spotřebitele jsou zapotřebí vhodné rámcové podmínky. Nejlépe se toho dosáhne tak, že se vyvolá a zvýší poptávka po vhodných technikách a postupech. Jako problematický se jeví návrh uložit místo toho podnikům za povinnost, aby předkládaly nabídky tohoto druhu. Tyto by pak musely držet v zásobě postupy a techniky, k jejichž poptávce není žádný kupující nucen, s důsledkem zvýšené koncové ceny pro spotřebitele;

1.6 považuje návrh směrnice za nesystémový tam, kde přehlídí důležité struktury jednotného energetického trhu. Návrh směrnice obsahuje závazek členských států, že zajistí, aby maloobchodníci nebo zásobovatelé nabízeli svým zákazníkům ve všech sektorech koncové spotřeby energetické služby a opatření na zvýšení energetické účinnosti částečně zdarma. Na otevřeném trhu lze však nabídku sotva řídit. Navíc jsou zúčastnění aktéři trhu jako nepropojené energetické rozvodné podniky a prodejci energie, kteří nově pronikají na trh, příliš rozdílní, aby mohli být podrobeni stejným respektive srovnatelným regulačním opatřením;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 379, 15.12.1997, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. C 192, 12.8.2002, s. 59.

⁽³⁾ Úř. věst. C 357, 14.12.2001, s. 44.

1.7 považuje závazek provozovatelů sítí, že musí nabízet a dodávat energetické služby koncovému zákazníkovi, za porušení směrnice o jednotném trhu;

1.8 pokládá budování nových úředních struktur s předpokládanými monitorovacími a kontrolními povinnostmi, které lze realizovat jen se značnými náklady, pouze za podmíněně vhodné pro zvýšení účinnosti koncové energie a pro podporu rozvoje trhu s koncovou energetickou účinností a energetickými službami. Členským státům by mělo být umožněno používat existující struktury na tyto účely. Podle návrhu směrnice by náklady opatření zavedených na dosažení objemu energetických úspor „neměly“ překročit jejich užitek. A poněvadž dosud není jasné, jak má být tato analýza nákladů a užítku provedena, představuje tento závazek pouze programový bod bez praktického významu s tím důsledkem, že se náklady mohou vyvinout k užítku zcela nepoměrně. Je tudíž nutno se obávat, že možné převedení určitých nákladů přes rozdělovací sazby podle článku 10b návrhu směrnic bude uvaleno na koncové spotřebitele;

1.9 vyzývá k tomu, aby zavedení jednotné míry růstu účinnosti ve výši 1 % pro všechny členské státy nevedlo k distorzím konkurenčního prostředí, je-li dáno, že členské státy, které již dosáhly vysoké úrovně účinnosti, by mohly realizovat další zvýšení efektivnosti pouze za srovnatelně vysoké náklady. Musí být zaručeno, že úsilí, vynaložená v minulosti členskými státy, budou vzata náležitě v úvahu. Zohlednění opatření, která šetří energii, jež byla podniknuta členskými státy od roku 1991 a obsažena v příloze I. Směrnice, musí být zajištěno takovým způsobem, aby nedošlo ke konkurenčním distorzím; Výbor regionů navíc navrhuje, aby bylo svaleno nadměrné břemeno na veřejnou správu, a požaduje rovnoprávné zacházení se státním a soukromým sektorem;

1.10 spatřuje v plánovaných opatřeních, jako například v jednotném cíli úspor, ve vytvoření nových kontrolních byrokracií nebo ve vynucených trzích pro energetické výkony, podle rozsahu a intenzity, velmi rozsáhlý zásah do energetické politiky členských států.

2. Doporučení výboru regionů

Výbor regionů

2.1 vyzývá Komisi s ohledem na velmi potěšitelné stanovení cíle návrhu legislativy, aby přepracovala návrh směrnice v důležitých bodech. Cílem přepracování by především mělo být další rozvíjení a posilování poptávky po energetických službách prostřednictvím informací, poradenství a podpory. Navrhuje v tomto směru zorganizování evropské kampaně v širokém měřítku, aby byly jasně zviditelněny výhody spojené s úsporami energie;

2.2 žádá Komisi, aby respektovala subsidiaritu do té míry, že by i v budoucnu mělo být přenecháno členským státům, regionům a obcím, aby se postaraly o kvalifikaci, certifikaci nebo akreditování poskytovatelů energetických služeb, o monitorování systémů energetického auditu a trhu s energetickými službami, sestavovaly programy energetické účinnosti a vytvářely možnosti financování pod veřejným dohledem;

2.3 navrhuje omezit stupeň detailního zpracování ustanovení tak, aby se ještě slučoval se zájmem Komise o deregulaci, odstranění byrokracie a zjednodušení průběhu postupů;

2.4 vyzývá Komisi k tomu, aby nebylo uvaleno příliš těžké břemeno na státní sektor spojené s cílem úspor energie. Jak státní, tak soukromý sektor, by měly být zodpovědní ve stejné míře za souhrnný cíl zlepšené energetické účinnosti;

2.5 upozorňuje na to, že k dodržení závazků uvedených v návrhu směrnice bude nutno zavést monitorovací opatření, shromažďovat data a připravovat zprávy pro Komisi. Za tímto účelem je nutno vybudovat nové – dosud nepotřebné – personální kapacity ve veřejné správě, ale také u podniků, například pro získávání a předávání dosud nerelevantních dat koncových zákazníků (například u topného oleje) a pro odbyt energetických služeb. Toto by mělo být v legislativě zohledněno a naplánováno;

2.6 připomíná Komisi nutnost uvést nový návrh směrnice do úplného souladu se stanovenými cíly všech zákonných úprav v oblasti energetiky, zejména úprav směrnice o jednotném energetickém trhu.

Brusel, 17. července 2004.

Prezident
Výboru regionů
Peter STRAUB